

København, den 9. februar 2015

Sagsnr. 2014 - 3363/HCH
1. advokatkreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat A på vegne af klager klaget over indklagede og advokatfirma K, [bynavn].

Sagens tema:

Advokat A har på vegne af klager klaget over, at indklagede og advokatfirma K har tilsidesat god advokatskik ved i to inkassosager at have chikaneret klager og ved at lade, som om man var godkendt af Rigspolitechefen efter lov om inkassovirksomhed.

Advokat A har desuden på vegne af klager klaget over, at indklagede og advokatfirma K har tilsidesat god advokatskik ved at skrive på K-inkassos hjemmeside, at der i inkassosager, hvor inddrivelsen lykkes, afregnes 60 % – efter fradrag af omkostninger – til kreditor.

Endelig har advokat A på vegne af klager klaget over, at indklagede og advokatfirma K har tilsidesat god advokatskik ved at videregive personlige oplysninger om klager til en konsulent, som blev inddraget i inkassosagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 27. oktober 2014.

Sagsfremstilling:

Advokatfirma K's [j.nr.]

Virksomhed Æ v. Å (nu klager) blev i 2007 dømt til at betale Foreningen X 1.912 kr. med procesrenter samt sagsomkostninger på 1.460 kr.

Foreningen X overgav sagen til L-inkasso, der ved brev af 11. juni 2007 sendte sagen til fogedretten med anmodning om, at der blev foretaget udlæg for beløbet på i alt 3.475 kr. L-inkasso var en afdeling af advokatfirma J (nu advokatfirma K).

Advokat B har i forbindelse med klagesagen på vegne af indklagede og advokatfirma K oplyst, at sagen blev afvist af fogedretten, fordi debitor tidligere i anden sammenhæng havde afgivet insolvenserklæring, hvorefter sagen den 16. november 2007 blev afsluttet i forhold til Foreningen X som for tiden uerholdelig.

Advokat B har desuden oplyst, at der den 22. februar 2014 blev sendt et opgørelsesbrev til klager, men at man ikke hørte fra klager.

Ved brev af 3. september 2014 skrev en sagsbehandler hos K-inkasso herefter bl.a. følgende til klager:

"Jeg har tidligere skrevet til Dem vedrørende Deres skyld til [Foreningen X] og da jeg ikke har hørt fra Dem, vil jeg anbefale vores klient, at sende en konsulent ud til Deres adresse eller sende sagen i fogedretten, med henblik på at foretage udlæg i Deres aktiver, samt afbryde forældelsen.

Deres samlede gæld udgør dags dato kr. 4.408,41 kr.

Beløbet skal indbetales inden 10 dage til vores konto i [banknavn], [...]. Ved indbetaling hertil skal mit journalnummer [j.nr] anføres. Såfremt De ikke kan betale hele beløbet på en gang, opfordres De til at kontakte mit kontor vedrørende drøftelse af muligheden for en afdragsordning."

Advokatfirma K's [j.nr.]

Den 11. oktober 2007 blev virksomhed Æ v. Å (nu klager) dømt til at betale Foreningen X 3.679 kr. med procesrenter samt sagsomkostninger på 1.460 kr.

L-inkasso fremsendte den 15. oktober 2007 anmodning til fogedretten om foretagelse af udlæg for beløbet på i alt 5.365,38 kr., men også denne sag blev afvist af fogedretten på grund af den tidligere insolvenserklæring fra debitor.

Advokat B har oplyst, at sagen den 20. december 2007 blev lukket i forhold til debitor.

Advokat B har desuden oplyst, at der den 1. februar og 15. november 2013 og den 27. august 2014 blev sendt opgørelsesbreve til klager. Sidstnævnte opgørelsesbrev er fremlagt for nævnet, og gælden til Foreningen X er her opgjort til 5.805,07 kr., som klager anmodes om at betale inden 8 dage.

I brev af 9. september 2014 til klager skrev en sagsbehandler hos K-inkasso herefter bl.a. følgende:

”VARSLING AF KONSULENTBESØG

Vi har tidligere skrevet til dig vedrørende din gæld til [Foreningen X]. Du har ikke reageret på dette. Som konsekvens heraf vil en af vores konsulenter henvende sig personligt til dig på din adresse.

Dato: 25/9-2014 – mellem kl. 11:00-14:00.

Formålet med besøget er at finde en ordning på afvikling af din gæld til [Foreningen X].

Såfremt du mod forventning ikke er til at træffe på det anførte tidspunkt, vil du efterfølgende blive besøgt uden varsel.

Besøget finder sted på baggrund af hjemmel i Lov om inkassovirksomhed § 12, hvor Rigspolitichefen bemyndiger autoriserede inkassovirksomheders konsulenter til at rette personlig henvendelse til skyldnere på deres bopæl.”

Advokat A har fremlagt et brev af 25. september 2014 til klager, hvoraf følgende bl.a. fremgår:

”KONSULENTEN HAR VÆRET PÅ BESØG!

Konsulenten har i dag forgæves besøgt dig i forbindelse med din gæld til [Foreningen X].

Modtager vi ikke din betaling eller vedlagte skylderklæring retur i udfyldt og underskrevet stand inden 4 dage fra dato, vil du blive besøgt uden forudgående varsel af vores konsulent.

Såfremt dette konsulentbesøg også er forgæves og vi ikke har hørt fra dig som før omtalt, vil vi anbefale vores klient, at sagen fremsendes til fogedretten med henblik på udkørende fogedforretning på din bopæl, hvilket vil påføre dig yderligere omkostninger.

[...]

*Med venlig hilsen
[K-inkasso]*

[Z]”

Advokat A har desuden fremlagt brev af 16. oktober 2014 med samme ordlyd som brevet af 25. september 2014.

Advokat A har herudover fremlagt kopi af en kuvert, der angiveligt blev brugt i forbindelse med et af de to breve, der oplyste, at konsulenten havde været på besøg. Kuverten er på forsiden stemplet ”PERSONLIGT”, og på bagsiden er der påstemplet følgende tekst:

*”Er omstående person flyttet el. ubekendt?
Ring venligst til [virksomhed Ø] på tlf. [nr.]
Eller mail til [mailadresse].
På forhånd tak
[Virksomhed Ø]”*

I en e-mail af 26. oktober 2014 til K-inkasso skrev advokat A bl.a. følgende på vegne af klager:

”Som min klient flere gange har oplyst, er han ikke i stand til at betale.

Kravet stammer tilsyneladende fra 2007, hvor min klient ophørte med drift af virksomhed – med tab, hvorved min klient også har gæld til andre kreditorer.

Jeg skal bede dig om at afstå fra at kontakte min klient telefonisk og ved breve, herunder med besøg fra unavngivne konsulenter mv.

Jeg skal anmode om at få kopi af fundament mv. således at jeg kan se, om kravet i det hele er berettiget.

Hvis kravet er berettiget, kan jeg oplyse, at jeg forventer inden for et par år, at der vil blive indgivet begæring om gældssanering.”

Advokat A indgav samme dag klage til Advokatnævnet.

Ved brev af 19. november 2014 har Advokatnævnet modtaget en klage over K-inkasso, om advokat A den 26. oktober 2014 indgav til Rigspolitichefen, og som Rigspolitiet har videresendt til Advokatnævnet, idet Rigspolitiet alene har kompetence til at behandle klager over autoriserede inkassofirmaer. Klagen svarer i sin ordlyd til klagen til Advokatnævnet, idet det dog er gjort gældende, at der er sket overtrædelse af inkassolovens § 9.

...

Advokat B har oplyst, at K-inkasso er et binavn til advokatfirma K, og at K-inkasso driver advokatinkassovirksomhed.

Advokat B har desuden oplyst, at K-inkasso har indgået et samarbejde med virksomhed Ø v/Y, der driver autoriseret advokatvirksomhed. K-inkasso benytter sig af bistand herfra i sager, hvor debitor ikke har svaret, og i sager, hvor det giver mening at aflægge et konsulentbesøg som alternativ til at sende sagen til fogedretten på ny.

Endelig har advokat B oplyst, at de to breve af 25. september og 16. oktober 2014 af konsulenten blev afleveret personligt og ikke blev sendt med posten.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har på vegne af klager påstået, at indklagede og advokatfirma K har tilsidesat god advokatskik ved at have chikaneret klager og ved at lade, som om man var godkendt af Rigspolitichefen efter lov om inkassovirksomhed.

Advokat A har desuden på vegne af klager påstået, at indklagede og advokatfirma K har tilsidesat god advokatskik ved at skrive på K-inkasso' hjemmeside, at der i inkassosager, hvor inddrivelsen lykkes, afregnes 60 % – efter fradrag af omkostninger – til kreditor.

Endelig har advokat A på vegne af klager påstået, at indklagede og advokatfirma K har tilsidesat god advokatskik ved at videregive personlige oplysninger om klager til en konsulent, som blev inddraget i inkassosagen.

Indklagede:

Advokat B har på vegne af indklagede og advokatfirma K påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at indholdet af brevene til klager ikke er i strid med god advokatskik, idet der særligt er henvist til, at klager aldrig har reageret i sagen.

Advokat B har desuden anført, at der i relation til salærafregning i inkassosager er en særlig frihed til at beregne salæret som en andel af det inddrevne beløb, hvorfor oplysningerne på hjemmesiden ikke er i strid med god advokatskik.

Endelig har B anført, at overdragelsen af oplysninger til konsulenten ikke er sket i strid med persondataloven.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatfirma K

Advokatnævnet lægger til grund, at der formelt er identitet mellem advokatfirma K og K-inkasso, idet de to enheder har samme CVR-nummer, og idet K-inkasso er registreret som et binavn til advokatfirma K.

Det fremgår af retsplejelovens § 147 b, at Advokatnævnet kan behandle adfærdsklager over både navngivne advokater og advokatselskaber.

Et advokatselskab kan dog i praksis kun tænkes pålagt en sanktion, hvis sagen vedrører organisatoriske forhold (f.eks. firmanavnet, annoncering eller klientkontoregler), eller hvis selskabet som sådan kan anses for ansvarligt for overtrædelsen af god advokatskik.

Advokatselskabet er derimod som udgangspunkt ikke ansvarligt for de enkelte advokaters adfærd.

Advokatnævnet finder, at advokatselskabet som sådant ikke kan anses som ansvarligt for de forhold, der er klaget over i nærværende sag, advokatfirma K frifindes.

Indklagede

Advokatnævnet finder, at brevet af 3. september 2014 i sagen med [j.nr.] – uanset om det måtte være ment som en orientering om mulighederne for at forfølge Foreningen X's krav mod klager – kan forstås som en trussel om et uanmeldt konsulentbesøg på klagers adresse. En sådan trussel er i strid med § 12, stk. 1, i lov om inkasso, og indklagede findes på den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Brevene af 9. september, 25. september og 16. oktober 2014 til klager ses at overholde den procedure, der i inkassolovens § 12, stk. 1, er fastlagt for varsling og aflæggelse af personlige henvendelser til skyldner i forbindelse med inkasso, og der ses ikke i den forbindelse – eller i forløbet i øvrigt – at være udøvet chikane mod klager, hvorfor indklagede frifindes for denne del af klagen.

Advokatnævnet bemærker, at henvisningen til inkassolovens § 12 i brevet af 9. september 2014 synes misvisende, idet § 12 ikke vedrører autorisation af konsulenter til at rette personlig henvendelse til skyldnere på deres bopæl, ligesom bemærkningen – som advokat A på vegne af klager påpeger – kan forstås sådan, at K-inkasso skulle være autoriseret af Rigspolitiet til at rette sådanne personlige henvendelser. Da K-inkasso som advokatvirksomhed imidlertid havde ret til at rette personlig henvendelse til skyldnere og i den forbindelse er omfattet af reglen i inkassolovens § 12, finder den misvisende henvisning til bestemmelsen ikke at være en fejl, der udgør en tilsidesættelse af god advokatskik, hvorfor indklagede frifindes for denne del af klagen.

Advokatnævnet finder det endvidere ikke godtgjort, at der i forbindelse med, at K-inkasso blev bistået af en ekstern konsulent, der var en autoriseret inkassovirksomhed, er sket tilsidesættelse af god advokatskik i forbindelse med videregivelse af oplysninger om klager. Indklagede frifindes derfor også for denne del af klagen.

Klagen over oplysningerne om advokatfirma K's salærberegning i inkassosager afvises, fordi klager ikke findes at have en retlig interesse i klagen. Reglen om, at Advokatnævnet kan afvise

klager fra personer, der ikke har retlig interesse i det forhold, klagen angår, står i retsplejelovens § 147 b, stk. 3, og i § 17, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Indklagede er tidligere ved Advokatnævnets kendelse af 28. november 2014 pålagt en bøde på 10.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik.

Da forholdet i nærværende sag er begået forud for ovennævnte afgørelse, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokatnævnet pålægger derfor indklagede en tillægsbøde på 10.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokatfirma K frifindes.

Indklagede pålægges en tillægsbøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz